

Ш 943

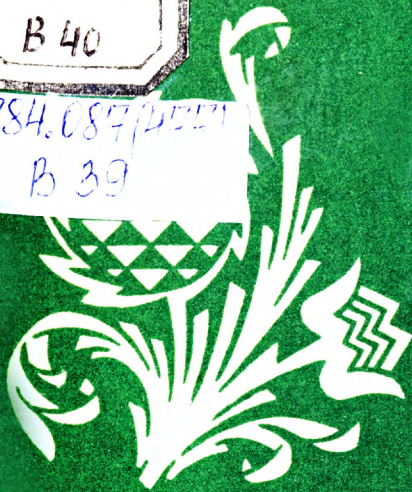
В 40

784.087(455)

В 39

7

БІБЛІОТЕЧКА МУЗИЧНОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

ВЕЧОРНИЦІ

**УКРАЇНСЬКІ
ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ**

З репертуару Павла Колесника

1972

1972 № 7

ЗМІСТ

Дід рудий, баба руда. Українська народна пісня з музики до п'єси І. Котляревського «Наталка Полтавка». Музична обробка М. Васильєва	4
Ой чиї ж то воли по горі ходили. Українська народна пісня. Обробка Я. Цегляра	7
Та були в кума бджоли. Українська народна пісня. Обробка І. Антоновського	9
Раз приходжу я додому. Українська народна пісня. Обробка П. Гайдамаки	10
Нехай буде гречка. Українська народна пісня	13
У сусіда хата біла. Українська народна пісня. Обробка В. Таловирі	16
Сілав мужик просо. Українська народна пісня. Обробка А. Крапиви	20
Полтавський соцький. Українська народна пісня. Обробка В. Таловирі	22

*«А хто грає, того знають
і дякують люди...»*

Т. Шевченко

Павло Колесник, чорнобривий-чорновусий, з добрими теплими очима на привітному вродливому обличчі, соліст Державної заслуженої академічної капели бандуристів, широко знаний і щиро шанований митець не лише на Україні.

Пригадую, як у Ленінські дні культури на Київщині дві дівчини, мов дві веселки з-над Росії, винесли митцям хліб-сіль на рушнику. Той народний дарунок статечно приймав Павло Семенович як старійшина мистецької бригади. Він вдячно вклонився, поцілував хліб-коровай...

Слухали його, захоплювались все новими й новими гранями таланту. Його щедрого обдарування й люблю-

ві до мистецтва стачило б і на драматичний театр, і на естраду, і на кіно, бо Павло Колесник ще й прекрасний митець-імпровізатор.

Очевидно, справа в тій довгій дорозі від сільського каганця до світла юпітерів, котру нагло перетнула війна... І в тій чоловічій капелі, котрій віддав він років двадцять свого життя. Вона й тепер не може обійтись без нього, вже заслуженого пенсіонера, куди б не збиралася на гастролі — до Болгарії чи аж до Японії...

Яскрава індивідуальність, колоритна, типово народна постать; він підпорядковував своє творче Я товариству-побратимству: співав сольо дві-три пісні з народної скарбниці, і весь час вів свою партію в групі басів. І ті народні перлини ставали гідною окрасою програми.

Скільки він по-своєму відшліфував і доніс до сердець слухачів арій, романсів, дуетів з оперет і просто пісень — героїчних, ліричних, жартівливих! І ті народні перлини ставали гідною окрасою програми.

Познайомтесь, шановні, з його «Вечорницями». Дбайливий, невтомний і привітний господар гостинно запрошує: «Заходьте на пісню»! Звісно, обсяг збірки не охоплює всього багатства, що має він у світлиці-душі, але назва книжки вельми пасує до всього життя і творчої біографії митця. Він-бо вийшов на широкий мистецький шлях з полтавського села над Ворсклою — з краю веснянок і жнивварських, строкових і чумацьких пісень, з багатого краю народних щедрівок і вечорниць.

В. ЮХИМОВИЧ

ДІД РУДИЙ, БАБА РУДА

Українська народна пісня

з музики до п'єси І. Котляревського «Наталка Полтавка»

Слова І. Котляревського

Музична обробка
М. Васильєва

Помірно

The musical score is written for piano and voice. It begins with a piano introduction in 2/4 time, marked 'Pomirno' (Moderato) and 'p' (piano). The introduction consists of four measures, with the right hand playing a melody of eighth and sixteenth notes and the left hand providing a harmonic accompaniment. The vocal entry occurs in the fifth measure, with the lyrics 'Дід ру-дий, ба-ба ру-да,'. The vocal line is in a single register, while the piano accompaniment continues with a more complex rhythmic pattern, including triplets and sixteenth notes. The score concludes with a final piano flourish marked 'ff' (fortissimo) and 'f' (forte).

бать-ко ру- дий, ма- ти ру- да, дядь-ко ру- дий, тіт- ка ру- да,

брат ру- дий, сес-тра ру- да, і я ру- дий, ру- ду взяв,

бо ру- ду- ю спо- до-бав.

Дід рудий, баба руда,
Батько рудий, мати руда,
Дядько рудий, тітка руда,
Брат рудий, сестра руда,
І я рудий, руду взяв,
Бо рудую сподобав.

Ой по горі, по Панянці,
В понеділок дуже вранці,
Ішли наші новобранці,
Поклонилися шинкарці,
А шинкарка на них — морг:
— Іду, братіки, на торг.

Ішли ляхи на три шляхи,
А татари — на чотири,
Шведи-враги поле вкрили;
Козак в лузі окликнувся,—
Швед, татарин, лях здригнувся,
В дугу всякий зігнувся!

ОЙ ЧИЇ Ж ТО ВОЛИ ПО ГОРІ ХОДИЛИ

Українська народна пісня

Обробка Я. Цегляра

Повільно

f

p

mp

Ой чи-ї ж то во-ли по го-рі хо-

-ди-ли. Та хі-ба ж то то-го, гей, ко-за-

Для повторення.

-чень_ ка, що у. трьох лю_ би_

Для закінчення

-ли. но_ чі.

Ой чиї ж то воли
По горі ходили.
Та хіба ж то того, гей,
Козаченька, що утрьох любили.

Як перша любила,
Перстеньок дарила,
А друга любила, гей,
Білу постіль, білу постіль слала.

А третя любила,
Та й причарувала.
Дала йому такі чари, гей,
Що й сама не знала, та й не знала.

Та причарувала
Руки, ноги й карі очі,
Щоб не ходив до дівчини, гей,
Теменької, теменької ночі.

ТА БУЛИ В КУМА БДЖОЛИ

Українська народна пісня

Обробка І. Антоновського

Вільний темп

mf

І. Та бу-ли в ку-ма
він про-сив
ме-ні

бджо... та бу-ли в ку-ма бджо... О-йой, о-йой,
ме... а я про-сив ме... О-йой, о-йой,
ду... а він ме-ні ду... О-йой, о-йой,

Для повторення. *mf* Для закінчення

бджо-ли. 2,3) А // ду-лю!

ме-ду.

РАЗ ПРИХОДЖУ Я ДОДОМУ

Українська народна пісня

Обробка П. Гайдамаки

Пожвавлено, важкувато

при-став, як дур- нень- кий. «Чо- го,— ка- жу,— гу- би дмеш,

чо- го сер- диш- ся, чом до ме- не не го- во- риш,

не по- вер- неш- ся. спа- ти, ой, ой, ой,

Для повторення. Для закінчення.

Раз приходжу я додому,
Трохи був п'янений,
Та до жінки з кулаками
Пристаю, як дуренький.
«Чого,— кажу,— губи дмеш,
Чого сердишся,
Чом до мене не говориш,
Не повернешся?

Кидай гребінь, годі прясти,
Давай їсти, пити.
Ти не дми губів на мене,
А то буду бити».
Перестала жінка прясти,
Як ухватить днище —
Та за мною, а з хати
Утік на горище.

Розкричалась жінка в сінях:
«Сякий-такий, проучу!»
А я на горі в полові
Лежу собі та й мовчу.
Так слухайте ж, люди добрі,

Що жінка зробила:
Сама лягла в хаті спати,
Мене не пустила.

На другий день рано-вранці
Жінка піч топила
Та із сиром вареників
Собі наварила.
Дала й мені вареничок —
Внесла ізнадвору,
Настромила на рогач,
Подала нагору.

Дала один вареничок
Ще й дві варениці,
А третьою — навкидя! —
Вдарила по пиці.
Може, й вам кому прийдеться
П'яному бувати,—
Не займайте жінки дома.
Ідіть краще спати.
Ой, ой, ой,
Не займайте жінки дома,
Ідіть краще спати!

НЕХАЙ БУДЕ ГРЕЧКА

Українська народна пісня

Помірно швидко

The piano introduction consists of two staves. The right hand (treble clef) features a continuous eighth-note melody, starting with a piano (*p*) dynamic and transitioning to a forte (*f*) dynamic. The left hand (bass clef) provides a steady accompaniment of eighth notes. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 2/4.

The first vocal entry is on a bass staff, with lyrics: "Як по-сі-яв му-жик та й у по-лі яч-міль,". The piano accompaniment is on a grand staff (treble and bass clefs). The right hand continues the eighth-note melody, while the left hand plays a simpler accompaniment. Dynamics include piano (*p*) and pianissimo (*pp*).

The second vocal entry is on a bass staff, with lyrics: "му-жик ка-же: я-чміль, жін-ка ка-же: гре-чка,". The piano accompaniment continues on the grand staff. The right hand features more complex rhythmic patterns, including sixteenth notes, and dynamic markings like *sf* (sforzando) and *f* (forte). The left hand maintains the accompaniment.

му_жик ка_же: я_ чмінь, жін_ка ка_же: гре_чка.

sf *sf* *f*

Дуже швидко

mp *f*

Не мов ме_ні ні сло_веч_ка, не_хай бу_де гре_чка.

p *f*

Не_хай, не_хай, не_хай бу_де гре_чка!

molto vivace *f*

Як посіяв мужик	
Та й у полі ячмінь,	
Мужик каже: ячмінь,	Двічі
Жінка каже: гречка.	
— Не мов мені ні словечка,	Двічі
Нехай буде гречка!	
Нехай, нехай,	
Нехай буде гречка!	

Та й вже ж той ячмінь	
Та й у полі зійшов.	
Мужик каже: ячмінь,	Двічі
Жінка каже: гречка.	
— Не мов мені ні словечка,	Двічі
Нехай буде гречка!	
Нехай, нехай,	
Нехай буде гречка!	

Та й вже ж той ячмінь	
Та й у полі поспів.	
Мужик каже: ячмінь,	Двічі
Жінка каже: гречка.	
— Не мов мені ні словечка,	Двічі
Нехай буде гречка.	
Нехай, нехай,	
Нехай буде гречка!	

Та й вже ж той ячмінь	
І помолотили.	
Мужик каже: ячмінь,	Двічі
Жінка каже: гречка.	
— Не мов мені ні словечка,	Двічі
Нехай буде гречка.	
Нехай, нехай,	
Нехай буде гречка!	

Та й вже ж той ячмінь	
В солод проростили.	
Мужик каже: ячмінь,	Двічі
Жінка каже: гречка.	
— Не мов мені ні словечка,	Двічі
Нехай буде гречка.	
Нехай, нехай,	
Нехай буде гречка!	

Та й вже ж з того солоду	
І пиво зварили.	
Мужик каже: ячмінь,	Двічі
Жінка каже: гречка.	
— Не мов мені ні словечка,	Двічі
Нехай буде гречка.	
Нехай, нехай,	
Нехай буде гречка!	

У СУСІДА ХАТА БІЛА

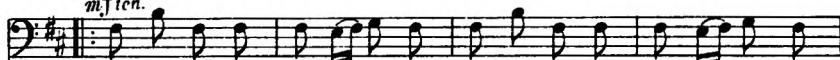
Українська народна пісня

Обробка В. Таловирі

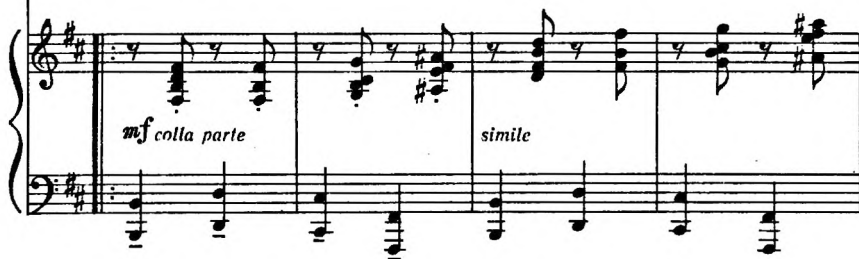
Жваво

mf ten.

1 У су-сі-да ха-та бі-ла, у су-сі-да жін-ка ми-ла,
4. Скажеш: «Ган-ко, встань ранень-ко, при-бе-ри-ся че-пур-нень-ко»,

жін-ка ми-ла, не-ве-лич-ка, но-сить жов-ті че-ре-вич-ки,
во-на ж слу-ха-ти не хо-че, як та відь-ма со-ко-че,

жін_ка ми_ ла, не_ ве_ лич_ ка, но_ сить жов_ ті че_ ре_ вич_ ки.
во_ на жслу_ ка_ ти не хо_ че, як та відь_ ма со_ ко_ че.

8

ten.

2. У_ ста_ є во_ на ра_ нень_ ко, при_ бе_ реть_ ся че_ пур_ нень_ ко,
5. На_ сні да_ нок ду_ лі ти_ че, на_ о_ бід за_ чу_ ба сми_ че,

colla parte

на_ стіл ста_ вить га_ луш_ ки, шу_ ли_ ки та пам_ пуш_ ки,
на_ ве_ че_ рю сту_ са_ ки на_ са_ жа_ є під бо_ ки,

на_ стіл ста_ вить га_ луш_ ки, шу_ ли_ ки та пам_ пуш_ ки.
на_ ве_ че_ рю сту_ са_ ки на_ са_ жа_ є під бо_ ки.

7)

f

mf

3. А у ме не ха та чор на, жін ка брид ка,
 6. Як візь ме во на ло па ту, за же не ме

не мо тор на, тіль ки спить, і ле жить, та не хо
 не на ха ту, ще й прика же не злі за ти, щоб на ха ті

че ро бить, тіль ки спить, ле жить, та не хо
 но чу ва ти, ще й прика же не злі за ти, щоб на ха ті

* Чотири такти перегри виконувати тільки після другого куплета.

^{*)}

-че ро-бить.
но-чу-ва-ти.

f

f len.

7 О-так вік свій ко-ро-та-ю, і не їм, не до-си-па-ю,

colla parie

ті-ль-ки бо-юсь ті-ї смер-ти, щоб на ха-ті не по-мер-ти,

ті-ль-ки бо-юсь ті-ї смер-ти, щоб на ха-ті не по-мер-ти.

* Три такти перегри виконувати тільки після третього куплета.

СІЯВ МУЖИК ПРОСО

Українська народна пісня

Обробка А. Крапиви

Повільно, жаргівливо

Баян

mf

1. Сі-я му-жик про-со, жін-ка ка-же: мак

proso rit. *a tempo*

жін-ка ка-же: мак. — Ой так, чи не так,

proso rit. *a tempo*

^{*)} *mf*

(5) Ой так,

не - хай бу - де з про - са мак!

чи не так, не - хай бу - де з шта - нів фрак!

Сіяв мужик просо,
Жінка каже: мак. (2)
— Ой так чи не так,
Нехай буде з проса мак!

Зловив мужик рибу,
Жінка каже: рак! (2)
— Ой так чи не так,
Нехай буде з риби рак!

Купив мужик чепець,
Жінка каже: сак! (2)

— Ой так чи не так,
Нехай з чепця буде сак!

Зцапав мужик сойку,
Жінка каже: шпак! (2)
— Ой так чи не так,
Нехай буде з сойки шпак!

Купив мужик штани,
Жінка каже: фрак! (2)
— Ой так чи не так,
Нехай буде з штанів фрак!

Дівці

* Виконується тільки в останньому куплеті.

ПОЛТАВСЬКИЙ СОЦЬКИЙ

Українська народна пісня

Обробка В. Таловирі

Помірно

mf legato sempre

mf

1. Як би я був пол тав ським соць ким,
5 Ста рі ба би і мо ло дич ки

ба га то де чо го б зро бив,
із нов дів ча та ми бу ли б,

По бе-ре-зі хо-ди-ли б сви-ні,
чор-ня-ві, гар-ні, круг-ло-ли-ці, —

а в Вор-склі га-луш-ни б ва-рив.
як ті-ї ма-ків-ки б цві-ли.

f

mf
2. Зем-ля бу-ла б з од-но-ї ка-ші,
6. Я зи-му зов-сім зіп-су-вав би,

та з жмр-них гар-них по-тро-ків.
і на се-лі бу-ла б вес-на,

На вер-бах скрізь ро-сли б нов-ба-си,
про сніг ніх-то не спо-ми-нав би,

а лис-тя все бу-ло б з млин-ців.
і лі-то в нас бу-ло б що-дня.

3 А Чор- не мо- ре бу- ло б з пи- ва,
7 То ді не тре- ба нам о- де- жі,

mf

Дніп- ро виш- нів- ко- ю б тек- ло,
а ні чо- біт, ні жу- па- нів,

Ду- най при- лив би нам сли- в'я- ки,
хо- ди- ли б, як ся- ті на не- бі,

го- ріл- ки де- не- де б бу- по.
без со- ро- чок і без шта- нів.

4. Боч_ ки сто_ я_ ли б
8. Ко_ ли б я_ був_ пол_

mf

з доб_ рим пи_ вом, аж че_ рез верх їх
тав ським соць_ ким, ба_ га_ то де_ чо_

ро_ кіт лив, і чо_ ло_ вік з пох_
го б зро бив, а по_ ки що, про_

міль_ ля ча_ сом, щоб до ско_ чу йо_
щай те, хлоп_ ці, бо я вже їс_ ти

Для повторення

— го він пив,
за хо тів,

Для закінчення

а по_ ки що, про_ щай_ те, хлоп_ ці,

щоб де_ хто мор_ ди не на_ бив.

43801/10884

1972

0952

1. МОЛОДІЖНИЙ МАРШ. НОВІ ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ
2. ЛІРИЧНИЙ ВАЛЬС
3. МАРШІ ДЛЯ ДУХОВОГО ОРКЕСТРУ
4. КВІТИ ПЕРШОТРАВНЯ
5. ТРУДІВНИКАМ СЕЛА. НОВІ ПІСНІ КОМПОЗИТОРА К. МЯСКОВА
6. ТВОРИ ДЛЯ ОРКЕСТРУ НАРОДНИХ ІНСТРУМЕНТІВ
7. УКРАЇНСЬКІ ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ З РЕПЕРТУАРУ П. КОЛЕСНИКА
8. ПІСНІ З РЕПЕРТУАРУ АНСАМБЛЮ «СМЕРІЧКА»
9. ПОПУЛЯРНІ ПІСНІ КОМПОЗИТОРІВ БРАТНІХ РЕСПУБЛІК
10. «З НОВИМ РОКОМ!» СУЧАСНІ ТАНЦІ ДЛЯ БАЯНА
11. НА ХВИЛЯХ «ПРОМЕНЯ». ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ РАДЯНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ
12. ЕСТРАДНІ ПІСНІ

Библиотечка музыкальной самодеятельности. «Вечорниця». Випуск 7. УКРАЇНСЬКІ ШУТОЧНІ ПІСНІ З РЕПЕРТУАРУ П. КОЛЕСНИКА. (На українському мові). Редактор Г. О. Ніколаса. Літературний редактор М. І. Бятинський. Художник М. Л. Пікалов. Художній редактор М. Д. Шаншейн. Технічний редактор С. М. Шаншейн. Коректори Л. С. Корбут, Л. О. Рубінська. БФ 30718. Темплан 1972 р. № 16. Здано на виробництво 28.X.1971 р. Підписано до друку 3.V.1972 р. Формат 60 x 90^{1/16}. Папір офсетний. № 2. Умовно-друку. арк. 1,75. Обліково-видав. арк. 1,64. Тираж 30 000. Зам. 2067. Видавництво «Музична Україна», Київ, Пушкінська, 32. Фабрика офсетного друку № 1. Комітет по пресі при Раді Міністрів УРСР, Київ, Фрунзе, 51-а. Ціна 9 коп.